

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 186. Qualis debeat esse promissio de Matrimonio contrahendo cum adultera, ut incurratur dictum impendimentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

terium, etsi dein etiam stante eodem matrimonio promissio utriusque consensu revocetur, adhuc in cursum impedimentum remanere; si verò stante eodem matrimonio promissio matrimonii facta concorditer revocetur ante commissum adulterium, quamvis adhuc sequatur adulterium, non incurri impedimentum.

Quest. 185. An ad hoc, ut incurratur dictum impedimentum, sufficiat contrahi attentativè matrimonium clandestinè.

Resp. Affirmativè, Sanch. *cit. d. 79. n. 8.* Cöninck. *l. c. n. 65. in fine.* Castrop. *n. 9.* contra Hurt. *l. c. n. 8.* & alios censentes restringendum hoc impedimentum, utpote pœnam ad matrimonium de cetero validum. Ratio responsionis est, quòd jura statuentia hoc impedimentum solum ponderent matrimonii attentationem, cum sciant necessariò invalidum vel ex eo, quòd legitimo conjugate vivente contrahatur. Sic quoque sufficere, ait Castrop. si adulter attentet matrimonium cum adultera, quæ est illius consanguinea; cum & hic contractus, etsi sponsalia non constituat, præbeat tamen sufficientem ansam machinandi mortem conjugis.

Quest. 186. Qualis debeat esse promissio de matrimonio contrahendo cum adultera, ut incurratur dictum impedimentum.

1. **R**esp. primò: Promissionem debere esse veram, nimirum factam animo se obligandi implendique promissum, & non fictam, docent Henriq. *l. 12. c. 14. num. 3.* Sa *v. matrim. ubi de imped. num. 7.* Hurt. *l. c. num. 9.* quam sententiam probabilem censent Laym. *l. c.* Pirh. *n. 14.* eò quòd ficta promissio non sit promissio, & verba in pœnalibus sint accipienda propriè. Confirmant iidem AA. id à simili: irregularitas est statuta rebaptizantibus, & excommunicatio proferentibus hæresin; neque tamen has pœnas incurrunnt, qui fictè rebaptizant, qui proferunt hæresin non ex animo. Nihilominus probabilius contrarium tenent; Sanch. *num. 10.* Gutt. *n. 28.* Cöninck. *num. 57.* Castrop. *num. 11.* eò quòd ex promissione ficta, cujus fictio non cognoscitur, æquè nascatur occasio occidendi conjugem, ad quam tollendam jura statuunt hoc impedimentum, quam ex promissione vera ac seria.

2. **R**esp. secundò: Promissio illa debet esse externa, & facta ab una parte debet esse acceptata ab altera; cum aliàs non sit de se nata parere obligationem; Pirh. *num. 15.* Laym. *cit. num. 5.* Castrop. *num. 10.* dicens, sic fateri omnes. Porro taciturnitatem esse sufficiens signum præbiti assensûs & acceptationis, eò quòd quid favorabile promittatur, docent Hurt. *l. c.* Cöninck. *n. 58.* Rebell. *l. 3. q. 8.* Ponc. *l. 7. c. 45.* Contrarium probabilius tenent Sanch. *num. 25.* Gutt. *n. 28.* Castrop. *num. 10.* eò quòd esto, matrimonium secundum se ut quid favorabile offeratur, non sit tamen tale, prout de facto seu attentativè in hoc casu offertur; cum reddat acceptantem inhabilem ad illud contrahendum aliisque pœnis ecclesiasticis subjectum. Ad hæc etiam matrimonium extra hunc casum seu licitum, non sit promissio

merè gratuita, sed onerosa, utpote in sententia probabilior obligans ad reprimittendum; promissio autem onerosa non censetur acceptari ex sola taciturnitate, ut DD. in *reg. qui tacet, consentire videtur. de reg. jur. in 6.* non obstante etiam, quòd promissarius ignoraverit onus, quòd subit ex acceptance promissionis; cum ignorantia juris, qualis est hæc, non præsumatur, & taciturnitas sola præsumptione juris consensum inferat; adeoque hunc in præsentem inferre nequeat; ita ferè Castrop.

3. **R**esp. tertio: Debere hanc promissionem esse mutuam; eò quòd jura requirant per eam fidem dari de matrimonio contrahendo, quæ aliàs vera sponsalia constituit; qualis non est, nisi sit reciproca, tenent Bellarm. *l. 1. de matrim. c. 22. c. 2.* Henriq. *l. c. num. 3.* Ugol. *de Sacram. vr. de mat. c. 19. n. 8.* Pirh. *num. 15.* Sylv. *l. c.* in quam sententiam inclinat Laym. dicens non esse improbabilem; contrarium tenentibus cum communiore Soto *in 4. d. 37. q. unic. a. 4.* Rebell. Ponc. Hurt. *LL. cit. Sanch. num. 20.* Castrop. *n. 12.* Sc. eò quòd *c. significasti. b. t.* maritus impeditur à matrimonio contrahendo; quia ejus contrahendi fidem dederat puella vivente sua uxore, absque eo, quòd dicatur puellam vicissim dedisse fidem, aut hanc fidem fuisse sponsalitiã; quare sine sufficiente fundamento Laym. asserit, hanc dationem fidei fuisse sponsalia. Item quòd alia jura plus non requirant ad hoc impedimentum, quam promissionem matrimonii absque eo, quòd mentionem sponsalium (quæ mutuam promissum includunt) faciant; promissio autem matrimonii vera esse potest absque eo, quòd sit mutua.

4. **R**esp. quartò: Sufficere ad hoc impedimentum inducendum promissionem conditionatam, seu fidem datam sub conditione (saltem ubi conditio non deficit ante commissum adulterium; si enim ante illud deficeret, deficeret etiam promissio conditionata, & sic solum superveniens adulterium non potest inducere dictum impedimentum) tenent Nav. *l. 4. consilio. conf. 2. de eo, qui duxit.* Rodriq. *c. 129. concl. 5.* Sanch. *l. c. num. 11.* eò quòd sit adhuc vera promissio obligans promittentem ad expectandum eventum conditionis, adeoque adhuc nasci ex ea possit spes futuri matrimonii, & consequenter detur ansa machinandi mortem conjugis. Contrarium, nimirum conditionem debere esse absolutam & puram, aut saltem vivente adhuc legitimo conjugate purificatam, tenent Hurtad. *num. 10.* Cöninck. *l. c. num. 59.* Castrop. *num. 13.* Pirh. *num. 15.* Laym. *num. 4.* qui etiam addit idem esse, si adulteri promittant sub hac verborum forma: Non ducam aliam nisi te: cum sensus horum verborum sit conditionalis. Ratio horum AA. est, quòd dum conditio est contingens, ita ut evenire possit, & non possit, concipi non potest spes, saltem certa futuri matrimonii. Ad hæc verba legis pœnalis sint strictè interpretanda, quantum patitur eorum proprietates, & restringenda, non extendenda, etsi sit similis ratio; promissio autem conditionalis, hoc est, suspensa & dependens; ab eventu dubio non habeat rationem promissionis veræ ac simpliciter dictæ; neque etiam in præsentem æquè sit apta generare spem matrimonii futuri, ac promissio absoluta.

Quest.